

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.874 van 22 april 1999
in de zaken A. 51.433/VII-11.936 (I).
53.551/VII-12.175 (II).**

In zake : I. + II.
Pierre DE WOLF
wonende te OVERIJSE,
Eikenlaan 20

tegen :

- I. 1. de gemeente OVERIJSE,
2. de bestendige deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT,
- II. de bestendige deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT.

tussenkomen de partij :

- II. de gemeente OVERIJSE.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Pierre DE WOLF op 30 april 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van :

"1. de Beslissing (van 24 augustus 1992) van het College van Burgemeester en Schepenen van de Gemeente Overijse waarmee aan de heer MOORTGAT, Vlijtstraat 13 te 1160 Brussel, milieuvergunning van klasse 2 verleend werd voor een termijn van 24 augustus 1992 tot 24 februari 1993 met als voorwerp : werkplaats voor het onderhoud en nazicht van motorvoertuigen in Koedalstraat (minimum opgave van alle op de inrichting van toepassing zijnde rubrieken van de indelingslijst) gelegen in de gemeente Overijse, kadastraal bekend : afdeling I sectie M, perceelnr. 118 f te exploiteren.

2. Besluit (van 4 februari 1993) van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad houdende het niet inwilligen van het beroep ingediend door Dhr. LAHAYE, Vuurgatstraat 74 en consoorten (lijst van de beroepsindieners als bijlage A) tegen de beslissing dd. 28/8/92 (lees 24/8/92) van het college van burgemeester en schepenen van en te 3090 Overijse waarbij

vergunning op proef voor 6 maand verleend werd vanaf de datum van het Besluit aan Dhr. A. MOORTGAT (L.M. Cars BVBA), Vlijtstraat 13 te 1160 Brussel voor het exploiteren van een werkplaats voor het onderhoud en nazicht van motorvoertuigen met gebruik van een schouwput, gelegen Koedalstraat 35 te 3090 Overijse, rubrieken 12.1.2., 15.3., 17.3.6. en 31.1"; (A. 51.433)

Gezien het verzoekschrift dat Pierre DE WOLF op 6 september 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van :

"1. Beslissing (van 24 augustus 1992) van het College van Burgemeester en Schepenen van de Gemeente Overijse waarmee aan de Heer MOORTGAT, Vlijtstraat 13 te 1160 Brussel, milieuvergunning van klasse 2 verleend werd voor een termijn van 24 augustus 1992 tot 24 februari 1993 met als voorwerp : werkplaats voor het onderhoud en nazicht van motorvoertuigen in Koedalstraat (minimum opgave van alle op de inrichting van toepassing zijnde rubrieken van de indelingslijst) gelegen in de gemeente Overijse, kadastraal bekend : afdeling I sectie M, perceelnr. 118 f te exploiteren.

2. Besluit (van 4 februari 1993) van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad houdende het niet inwilligen van het beroep ingediend door Dhr. LAHAYE, Vuurgatstraat 74 en consoorten (lijst van de beroeps-indieners als bijlage A) tegen de beslissing dd. 28/8/92 (lees: 24/8/92) van het college van burgemeester en schepenen van en te 3090 Overijse waarbij vergunning op proef voor 6 maand verleend werd vanaf de datum van het Besluit aan Dhr. A. MOORTGAT (L.M. Cars BVBA), Vlijtstraat 13 te 1160 Brussel voor het exploiteren van een werkplaats voor het onderhoud en nazicht van motorvoertuigen met gebruik van een schouwput, gelegen Koedalstraat 35 te 3090 Overijse, rubrieken 12.1.2., 15.3., 17.3.6. en 31.1.

3. Besluit (van 8 juli 1993) van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad houdende vergunning aan de BVBA LM Cars, Vlijtstraat 13 te 1160 Brussel voor het exploiteren van een inrichting gelegen Koedalstraat 35 te 3090 Overijse dd. 8 juli 1993 dat werd bekendgemaakt op 3 augustus 1993 (Besluit ingevolge de proefvergunning in beroep dd. 4 februari 1993 voor een termijn van 6 maanden)". (A. 53.511)

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 20 november 1993;

Gelet op de beschikking van 30 november 1993 die de tussenkomst van de gemeente OVERIJSE toelaat in de zaak A. 53.551;

Gezien de memorie van antwoord van de tweede verwerende partij in de zaak A. 51.433;

Gezien de memorie van wederantwoord in voormelde zaak;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord in de zaak A. 53.511;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de beschikking van 14 september 1998 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 14 september 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories van de verzoeker en van de bestendige deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT, tweede verwerende partij in de zaak A. 51.433 en verwerende partij in de zaak A. 53.551;

Gelet op de beschikking van 11 januari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 februari 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. VAN YPERSELE, die verschijnt voor de verzoeker, Advocaat D. VANDENBULCKE die, loco Advocaat R. PEETERS verschijnt voor de gemeente OVERIJSE, die eerste verwerende partij is in de zaak A. 51.433 en tussenkomen de partij in de zaak A. 53.551, Advocaat A. VERLAENEN die, loco Advocaat K. VAN ALSENOY verschijnt voor de bestendige deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT, tweede verwerende partij in de zaak 51.433 en verwerende partij in de zaak A. 53.511;

Gehoord Adjunct-auditeur P. SOURBRON, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feiten

Overwegende dat de volgende feitelijke gegevens van belang zijn :

1.1. Op 22 mei 1992 dient André MOORTGAT, voor de b.v.b.a. L.M. CARS, bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overijse een milieuvergunningaanvraag in voor de exploitatie van een werkplaats voor het onderhoud en nazicht van motorvoertuigen met schouwput, gelegen aan de Koedalstraat 35 te 3090 Overijse.

Het voorwerp van de aanvraag omvat tevens een stalplaats voor meer dan 25 autovoertuigen, de opslag van 12.000 liter mazout in drie bovengrondse houders en 2 motoren met inwendige verbranding van elk 2 pk.

Het autocarbedrijf van de b.v.b.a. L.M. CARS blijkt over een dertigtal autobussen te beschikken die specifiek worden ingezet voor het vervoer van leerlingen en die gestald en onderhouden worden op het betrokken terrein.

1.2. Het openbaar onderzoek van de vergunnings-aanvraag wordt gehouden van 5 juni 1992 tot 6 juli 1992. Tijdens dat onderzoek worden acht schriftelijke bezwaren van omwonenden, waaronder de verzoeker, ingediend.

1.3. Op 24 augustus 1992 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overijse de gevraagde milieuvergunning voor een proefperiode van zes maanden. (Eerste bestreden besluit in beide zaken)

1.4. Met een op 28 september 1992 ter post aangetekend verstuurd brief tekent de verzoeker bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant beroep aan tegen het in eerste aanleg genomen vergunningsbesluit.

Samengevat worden in het beroepschrift bezwaren geformuleerd aangaande : procedurefouten tijdens het openbaar onderzoek en bij de bekendmaking van het beroepen collegebesluit, de onverenigbaarheid van de inrichting met de bestemming agrarisch gebied en met de omgeving, inbreuken op de stedenbouwwetgeving en de hinderlijkheid van de inrichting op meerdere vlakken (bodem- en waterverontreiniging, luchtverontreiniging, geluidshinder, brandgevaar, verkeersveiligheid, trillingshinder en gevaar voor grondverschuivingen).

In het beroepschrift wijst de verzoekende partij specifiek op de onverenigbaarheid van de betwiste inrichting met de stedenbouwkundige voorschriften en wel in de volgende bewoordingen :

"Aard van het gebied : Volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse (K.B. 7/3/77) ligt dit perceel volledig in agrarisch gebied met landschappelijke

waarde. Volgens art. 11 van het K.B. van 28/12/1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen zijn deze gebieden bestemd voor de landbouw in de ruime zin. De gevraagde inrichting-uitbating-onderhoud van motor-voertuigen, opslaan van brandstof tot 500.000 liter, herstellen en herspuiten van koetswerk brengt omwille van de bestemming, de goede aanleg van de plaats in het gedrang. Op deze plaats kan immers niet voldaan worden aan de algemene planologische voorschriften.

Alzo ligt juridisch vast dat een dergelijke inrichting op voorziene plaats niet mogelijk is. Op dit perceel kan dus geen enkele handels- of beroepsactiviteit uitgeoefend worden. Het is de taak van de overheid om de ruimtelijke ordening te regelen."

Nagenoeg identieke bezwaren worden kenbaar gemaakt in nog 23 andere beroepschriften van omwonenden.

1.5. In het kader van de beroepsprocedure worden de volgende adviezen uitgebracht :

a. Het bestuur milieuvergunningen adviseert op 20 november 1992 om de gevraagde vergunning te verlenen voor een termijn van twintig jaar.

b. Het advies van het bestuur ruimtelijke ordening Brabant is ongunstig wegens de onverenigbaarheid van de inrichting met de bestemming agrarisch gebied.

c. Door de provinciale milieuvergunningscommissie wordt op 21 januari 1993 in een verdeeld advies voorgesteld om de vergunning te verlenen voor een proefperiode van één jaar.

1.6. Met een besluit van 4 februari 1993 beslist de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant om de gevraagde vergunning te verlenen voor een proeftermijn van zes maanden (eindigend op 4 augustus 1993). (Tweede bestreden besluit in beide zaken)

Het bevat voornamelijk volgende overwegingen :

"Gestelde bezwaren en aanspraken :

(...)

2) de inrichting is niet verenigbaar met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening (agrarisch gebied met landschappelijke waarde - verwijzing naar Structuurplan Overijse);

3) de inrichting is niet verenigbaar met de omgeving; dergelijk bedrijf dat gebruik maakt van zware omvangrijke voertuigen hoort eerder thuis in een industrie- of bedrijvenpark;

4) inbreuken op de stedenbouwkundige voorschriften :

gebouwen met als bestemming agrarisch gebruik worden nu gebruikt als werk- en stalplaats voor autobussen en vrachtwagens : de plaatselijke infrastructuur is niet uitgerust voor zwaar verkeer (Koedalstraat is smalle kasseiweg);

(...)

Evaluatie van de ingediende bezwaren en aanspraken :

(...)

2)3)4) De inrichting is niet verenigbaar met de agrarische bestemming van het gebied. De vertegenwoordiger van het college van burgemeester en schepenen van Overijse deelt aan de provinciale milieuvergunningscommissie mee dat op het betrokken perceel reeds 10 tot 12 jaar een autocarbedrijf uitgebaat wordt.

Het bedrijf was eveneens voorheen nooit het voorwerp van enige klacht".

1.7. Op 27 april 1993 wordt de procedure gestart voor de definitieve beslissing over de milieuvergunningsaanvraag.

Op die datum verzoekt de gemachtigde ambtenaar van de bestendige deputatie de met het toezicht belaste ambtenaren en betrokken adviesverlenende instanties respectievelijk om hun evaluatieverslag en advies uit te brengen (artikel 40, § 2, 2°, van Vlarem I).

1.8. Op 26 mei 1993 levert het bestuur milieuinspectie een voor de exploitant gunstig evaluatieverslag af.

In dat verslag wordt in essentie gesteld dat bij het bestuur tijdens de proefperiode geen klachten

geformuleerd werden en dat tijdens het plaatsbezoek geen "enkele vorm van milieu-hinder" werd waargenomen.

1.9. In het kader van de procedure na proefvergunning worden de volgende adviezen uitgebracht :

a. In het advies van 15 juni 1993 van het bestuur milieuvergunningen wordt voorgesteld om de gevraagde vergunning te verlenen voor een termijn van twintig jaar, op voorwaarde dat in de definitieve vergunning een aantal bijzondere voorwaarden worden opgelegd betreffende de aanplanting van een groenscherm en de lozing van het afvalwater.

b. Het advies van het bestuur ruimtelijke ordening wordt uitgebracht op 2 juli 1993. In dat advies wordt gesteld dat de inrichting volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse gelegen is in een agrarisch gebied en dat de inrichting onverenigbaar is met de bepalingen van artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen.

c. Door de provinciale milieuvergunningscommissie wordt op 7 juli 1993, meerderheid tegen minderheid, geadviseerd om de gevraagde vergunning te verlenen voor een termijn van twintig jaar.

1.10. Met een besluit van 8 juli 1993 beslist de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant de gevraagde vergunning te verlenen voor een termijn van twintig jaar.

Dit besluit wordt bestreden door het tweede annulatieberoep (derde bestreden besluit) en berust voornamelijk op de volgende overwegingen :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een agrarisch gebied van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse (K.B. d.d. 07 maart 1977), waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn : art. 11 van het

K.B. van 28 december 1972 betreffende inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen;

Overwegende dat de inrichting gelegen is in een agrarisch gebied en dus gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, niet verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat het bedrijf reeds 10 tot 12 jaar op het betrokken perceel wordt uitgebaat en het verplaatsen van het bedrijf een schending van de open ruimte voor gevolg zou kunnen hebben;

(...)

Overwegende dat :

- de inspecteur van het Bestuur milieuvergunningen bij het plaatsbezoek vaststelde dat de in de proefvergunning opgelegd exploitatievoorwaarden worden nageleefd;
- langs de straatzijde van het bedrijf een houten afsluiting werd geplaatst en dus kan gesteld worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt, wanneer de in onderhavig besluit opgelegde milieuvergunningsvoorwaarden worden nageleefd";

2. Ontvankelijkheid

2.1. Zaak A. 51.433

Overwegende, ambtshalve, dat het beroep onontvankelijk is, in zoverre het is gericht tegen het eerste bestreden besluit, vermits het tweede bestreden besluit in de plaats daarvan is gekomen;

2.2. Zaak A. 53.551

2.2.1. Overwegende, ambtshalve, dat het beroep onontvankelijk is, in zoverre het gericht is tegen het eerste bestreden besluit, vermits het tweede bestreden besluit in de plaats daarvan is gekomen;

2.2.2. Overwegende, eveneens ambtshalve, dat het beroep laattijdig is ingesteld in zoverre het gericht is tegen het tweede bestreden besluit; dat laatstvermeld besluit immers eveneens het voorwerp uitmaakt van het meer dan zestig dagen tevoren ingesteld annulatieberoep gekend onder nummer A. 51.433;

3. Ten gronde

3.1. Zaak A. 51.433

Onderzoek van het vijfde middel

3.1.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat deze als volgt kunnen worden samengevat :

3.1.1.1. Het **middel** voert onder meer de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur,

"doordat de bevoegde overheden op grond van artikel 45 en 79 van de Wet van 29/3/62 de bestemming van het perceel 118 f wijzigen op grond van een zeer summiere en onjuiste argumentatie (12 jaar bedrijfsuitbating en afwezigheid van klacht) die overigens tijdens de procedure in hoger beroep voor de Bestendige Deputatie van de Provincieraad werd en nog steeds wordt betwist door de Heer DEWOLF en de andere belanghebbenden, doch waarop door de bevoegde overheid totaal niet werd geantwoord.

dat het immers niet kan dat er meer dan 10 jaar een autocaruitbating plaats heeft gehad op het perceel 118 f aangezien er nog op 5/5/91 aan de Heer DERIJCKE een bouwvergunning werd toegekend voor de uitbreiding van zijn tuinbouwbedrijf (bouwvergunning Ref. Stedebouw : 235 AB 1917.81 : oprichten van een silo en weegbrug).

dat er integendeel ook vroeger klachten zijn geweest tegen de exploitatiehinder voortkomend van perceel nr 118 f, en dit meer bepaald vanwege de vroegere eigenares van het perceel 112 (Koedalstraat 33 te Overijse), Mevrouw Yvonne LEFEVRE-

STERCKX, die een klacht bij aangetekende brief stuurde aan het Gemeentebestuur van Overijse op 6 april 1981.

terwijl verzoeker er diende te kunnen op rekenen dat de bevoegde overheid, in toepassing van art. 2,3 en 5 van de Wet van 29 juli 1991, betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S. 12/9/91), de juridische en feitelijke overwegingen zou vermelden die als uitdrukkelijke motivatie aan de beslissing ten grondslag liggen. Bovendien bepaalt art. 3, al. 2 van de Wet van 29/7/91 dat de opgelegde motivering afdoende moet zijn en op juiste feiten moet zijn gebaseerd".

3.1.1.2. In haar memorie van antwoord repliceert de verwerende partij dat aan de motiveringsplicht is voldaan omdat de bezwaren en aanspraken van de beroeps-indieners uitdrukkelijk werden beoordeeld in het bestreden besluit.

3.1.2. Bespreking

Overwegende dat het middel tot vernietiging moet leiden om de volgende redenen :

3.1.2.1. De partijen zijn het erover eens dat de betrokken onderhoudswerkplaats en stalplaats voor 25 autovoertuigen (het bedrijf beschikt over een dertigtal autobussen) gelegen zijn in een gebied dat door het toepasselijke gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse tot agrarisch gebied is bestemd.

Het bestreden besluit stelt expliciet vast dat de inrichting in een dergelijk gebied is gelegen en dat het "niet verenigbaar is met de agrarische bestemming van het gebied".

Desondanks verleent het de gevraagde proefvergunning, stellende dat "de vertegenwoordiger van het college van burgemeester en schepenen van Overijse ... aan de provinciale milieuvergunningscommissie mee(deelt) dat op het betrokken perceel reeds 10 tot 12 jaar een autocarbedrijf uitgebaat wordt" en dat "het bedrijf ...

eveneens voorheen nooit het voorwerp (was) van enige klacht".

Het is zonder meer duidelijk dat dergelijke motivering in rechte niet vermag tot de er door het bestreden besluit uit getrokken conclusie te leiden.

Zelfs indien de feiten waarop het bestreden besluit steunt correct zouden zijn, kunnen zij geenszins verantwoorden dat de bindende en verordenende kracht van het gewestplan (artikel 2 van de stedenbouwwet van 29 maart 1962 en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996) wordt miskend.

3.1.2.2. In zijn middel voert de verzoeker in wezen aan dat het bestreden besluit de gewestplanbestemming miskent op grond van een feitelijk onjuiste motivering.

De verwerende partij merkt in haar laatste memorie terecht op dat het middel niet aanvoert dat bedoelde motivering, ook indien ze feitelijk correct zou zijn, niet toelaat een milieuvergunning te verlenen.

Toch kan de Raad van State, bij het onderzoek van de motivering van het bestreden besluit, niet voorbij aan de zich manifest opdringende vaststelling gedaan onder punt 3.1.2.1 hierboven.

Bovendien raakt een dergelijke flagrante miskenning van de decretaal vastgelegde bindende en verordenende kracht van de gewestplannen de openbare orde, zodat de Raad van State die ambtshalve kan sanctioneren.

Het is dan ook niet van wezenlijk belang of de door de verzoeker betwiste motivering al dan niet rechtens aanvaardbaar is om de redenen die hij aanvoert.

3.1.2.3. Het bestreden besluit is bijgevolg onwettig ;

3.2. Zaak A. 53.551

Overwegende dat het derde bestreden besluit bij wege van gevolgtrekking dient vernietigd te worden om de volgende redenen :

3.2.1. Artikel 40 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I) bepaalt dat ingeval een proefvergunning werd verleend, "zonder bijkomende formaliteiten" een definitieve beslissing over de milieuvergunningsaanvraag wordt getroffen vóór het verstrijken van de termijn van de proefvergunning.

Deze bepaling houdt bovendien een specifieke adviesprocedure in, waarbij de nadruk ligt op de evaluatie van de proefperiode en waarbij het onderzoek betrekking hebbend op de afgifte van de proefvergunning niet wordt overgedaan.

Bij de definitieve beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag na een proeftermijn komt het er voor de bestuursoverheid immers in essentie op aan zich een definitief oordeel te vormen over de vergunningsaanvraag aan de hand van de grondige evaluatie van de proefperiode.

Behoudens rechtzetting -indien mogelijk- van de aan de proefvergunning klevende onwettigheid, brengt die onwettigheid derhalve de onwettigheid van de definitieve vergunning mee.

3.2.2. In deze werd in het besluit waarbij de definitieve vergunning wordt verleend de stedenbouwkundige motivering van de proefvergunning volledig overgenomen, met de enkele weglating van het "argument" dat het bedrijf voorheen nooit het voorwerp van enige klacht was.

Dit besluit zet dus allerminst de onwettigheid van de proefvergunning recht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 4 februari 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant houdende het niet inwilligen van het beroep ingediend door Dhr. LAHAYE en consoorten tegen het besluit van 28 (lees: 24) augustus 1992 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overijse waarbij aan André MOORTGAT (L.M. Cars BVBA) vergunning op proef voor een termijn van zes maanden wordt verleend voor het exploiteren van een werkplaats voor het onderhoud en nazicht van motorvoertuigen met gebruik van een schouwput, gelegen aan de Koedalstraat 35 te Overijse.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit van 8 juli 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant houdende het verlenen van de vergunning voor een termijn van twintig jaar aan de b.v.b.a. LM CARS voor het exploiteren van een werkplaats voor het onderhoud en nazicht van motorvoertuigen met gebruik van een schouwput, gelegen aan de Koedalstraat 35 te Overijse.

Artikel 3.

De beroepen worden voor het overige verworpen.

Artikel 4.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als de vernietigde besluiten.

Artikel 5.

De kosten van de beroepen bepaald op achtduizend frank komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst in de zaak A. 53.551, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig april 1900 negenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.